

Књига пророка Данила — сто деведесет друга

Откривање скривене историје: пророчка усклађивања из Данила 11 и запечаћење 144.000

Jeff Pippenger
2024-04-22

Разматрамо „скривену историју“ четрдесетог стиха једанаесте главе Данила, када његово писано сведочанство престаје у време краја 1989. године, па све до недељног закона из четрдесет првог стиха. Та скривена историја представља оквир по коме се усклађују све пророчке линије последњих дана, јер се запечаћење сто четрдесет и четири хиљаде збива унутар те скривене историје. Та историја је место где долази до испита повезаног са образовањем иконе звери. Стога је то историја у којој се открива Навуходоносоров скривени сан о лику звери. Та скривена историја је место где се скривена историја од првог мандата Доналда Трампа завршава у другом стиху једанаесте главе Данила и прелази у трећи стих. Та скривена историја је део Даниловог пророштва који се односи на последње дане, и то је Откривење Исуса Христа које се отпечаћује непосредно пре него што се време милости затвори на недељном закону. Све ове линије истине представљене су као уклањање седмог и последњег печата.

Стихове од десетог до петнаестог у једанаестој глави Данила треба ускладити са том скривеном историјом, а последња три од тих стихова представљају три пророчке линије. Они указују на време када папство поново продире у историју, као што је то учинило 200. године пре Христа, када је пагански Рим први пут ушао у пророчку историју представљену у Данилу 11, 14. стих. Тај стих, и испуњење тог стиха у историји паганског Рима, утврдили су виђење, јер је пагански Рим био симбол силе која се узвисила, опљачкала Божји народ, а затим пала. Отпало протестанство применило је тај стих на Антиоха Епифана, али су га милерити применили на пагански Рим, препознајући тај стих као истину провере у милеритској историји. Данас теолози савременог лаодикијског адвентизма поново уче да је то Антиох Епифан, те је то поново истина провере.

То није само истина која испитује, већ стих и његово испуњење 200. године пре Христа одређују када тирска блудница (савремени Рим) почиње да пева своје сатанске песме, и указују на то да папство ступа у историју последњих дана, те стога представљају примарну истину која испитује у последњим данима, и која је у складу са истином која испитује представљеном расправом у историји милеритског покрета.

Та три стиха такође представљају линију републиканског рога земаљске звери и указују на пророчке кораке Доналда Трампа док ступа у свој други мандат као осми председник, који је од седморице председника, у низу председника који је започео са Роналдом Реганом у време краја 1989. године. После битке код Рафије из дванаестог стиха, „Антиох“ најпре

сузбија побуну унутар Сједињених Држава, а затим се припрема за рат против глобализма, представљеног Египтом у бици код Панијума. Трамп добија тај рат, али тај рат покреће Трећи светски рат (Акцијум). Ове активности биле су предображене Антиохом III Великим, који је био поражен од Египта у бици код Рафије, али ће победоносно узвратити у бици код Панијума.

У тринаестом стиху, „после неколико година“, Антиох Магнус, како наводи Урија Смит, „Антиох је, пошто је угушио побуну у своме царству и источне крајеве покорио и утврдио у послушности, био слободан за сваки подухват када је млади Епифан дошао на престо Египта; и сматрајући да је то сувише добра прилика за проширење своје власти да би је пропустио, подигао је огромну војску, већу од пређашње“. Трамп ће најпре угушити побуну у своме царству, а затим припремити већу војску него што ју је имао када је раније био поражен. Трамп је био поражен 2020. године, у испуњењу Откривења, једанаесте главе, када је звер атеизма, која представља светски глобализам, и глобалисти и Демократске и Републиканске странке покрали изборе, а као примарна прокси-војска тирске блуднице, то ће такође бити пораз када Путин буде однео победу над Украјином.

Трећа пророчка линија у три стиха које разматрамо јесте линија отпалог протестантизма, представљена линијом Макавејаца и њиховом побуном против покушаја Антиоха Епифана да Јеврејима наметне грчку религију. Линија Трампа и линија отпалог протестантизма представљају две силе које ће се на крају сјединити у рог представљен као икона звери. Стихови тринаести до петнаести представљају историју која води ка недељном закону, а две линије — отпали протестантизам и отпали републиканизам — приказују међудејство тих двеју сила док се оне зближавају и сједињују Цркву и Државу уочи недељног закона.

У претходним чланцима утврдили смо да три догађаја представљена датумима 1776, 1789. и 1798, који представљају Декларацију о независности, Устав и Законе о странцима и побуни, означавају период који је довео до почетка звери из земље као шестог царства библијског пророштва. Из тог разлога та три међаша представљају три међаша која воде ка окончању шестог царства библијског пророштва. Утврдили смо да двадесет и две године, које обухватају раздобље од 1776. до 1798, симболизују време печатења сто четрдесет и четири хиљаде, јер је број двадесет и два симбол сједињења Божанства са човечанством.

Препознали смо да историја носи потпис „Истине“, јер први и последњи путоказ представљају успостављену независност и укинуту независност. Сва три путоказа представљају примарни симбол звери из земље, јер сви они представљају говор Сједињених Држава, будући да је „говор једног народа деловање законодавних и судских власти“. Средишњи путоказ из 1789. године и Устав ратификовало је тринаест колонија, а средишње слово у хебрејској речи „Истина“ јесте тринаесто. Двадесет и две године од 1776. до 1798. такође се подударају са двадесет и два слова која сачињавају хебрејски алфавет.

Такође смо утврдили да Закони о странцима и побуни из 1798. године представљају тачку у којој Сједињене Америчке Државе проговарају као аждаја. Историја савеза Јевреја са Римом, која је део линије отпадничког протестантизма у стиховима тринаест до петнаест

једанаесте главе Данила, представља раздобље у којем се образује лик звери, а образовање тог лика јесте коначни испит за сто четрдесет и четири хиљаде. То је испит који они морају положити пре него што буду запечаћени. Савез Јевреја од 161. пре Христа до 158. пре Христа, стога, представља озбиљан елемент испита у којем се остварује позивање оних који су позвани да буду међу сто четрдесет и четири хиљаде.

Прихватити да период од 161. пре Хр. до 158. пре Хр. представља временско раздобље које је симболизовано савезом Јевреја, противречи учењу историје; јер историчари уче да је савез био 161. пре Хр., док су милерити учили да је био 158. пре Хр., а њихово уверење о тој чињеници приказано је на обе свете карте.

Питање није само у томе да ли су историчари у праву када савез Јевреја датују у 161. годину пре Христа, или да ли су милерити били у праву када су утврдили 158. годину пре Христа. За било који од та два избора постоји група која би се сагласила с вашим избором. Питање је да ли су и историчари и милерити у праву, и да ли истина у вези са савезом с Јеврејима заправо представља временски период, насупрот једној од две могуће појединачне тачке у историји.

У претходним чланцима изложили смо оно што верујемо да је ваљана посвећена логика: да савез са Римом и Јеврејима представља раздобље од 161. пре Христа до 158. пре Христа, и да то раздобље предочава образовање иконе звери. Будући да је то тако, и сама одлука да се прихвати да је савез Јевреја са Римом временско раздобље постаје тест, и у том пророчком смислу сагласна је са чињеницом да је образовање иконе звери „велики тест за Божји народ.“

С тим реченим, 158. година пре Христа означава време када је савез између отпалих Јевреја, познатих као Макавејци, био чврсто успостављен с Римом, и стога представља недељни закон, јер Библија поставља реторичко питање: „Могу ли двојица ићи заједно ако се не сагласе?“ 158. година пре Христа означава где и када отпало протестанство ступа у савез с папском влашћу, а раздобље које је започело 161. године пре Христа и водило ка 158. години пре Христа означава временски период који представља образовање иконе звери. Неопходно је препознати да то раздобље означава време када ће се отпало протестанство удружити с отпалим републиканизмом. Обе те отпале силе представљене су у стиховима тринаест до петнаест, те стога деле неке заједничке ознаке на путу.

Исправно је применити 1776, 1789. и 1798. као предслике 11. септембра 2001, након чега следе Пелосијина суђења покрета лажне заставе повезаног са 6. јануаром 2021, и инаугурални период Бајденове покрадене изборне победе, који води ка закону о недељи. У тој примени, Патриотски акт из 2001, усклађен са Декларацијом независности, представља ознаку пута која идентификује почетак уклањања независности. Затим друга ознака пута, кенгурски суд Пелосијеве и Шифа, усклађен са ратификацијом Устава, тако предсликава почетак обарања Устава, након чега следи трећа ознака пута, Закон о странцима и побуни, који представља Сједињене Америчке Државе како говоре као аждаја. Применити ове ознаке пута на овакав начин значи идентификовати ознаке пута отпалог протестантизма

каког представљају Макабејци.

На другом нивоу, поистовећивање три путоказа у вези са отпадничким републиканизмом даје нешто другачију примену. 11. септембар 2001. године одговара 1776. години, али 1789. година, за отпаднички републиканизам, одговара Законима о странцима и побуни, и успоставља разлику између тих „закона“ и говора аждаје, то јест онога што је представљено наметањем недеље. Када се те две линије ставе заједно у контексту испита иконе звери, оне образују пророчку структуру подизања иконе звери, а велики испит за Божји народ јесте формирање иконе звери. За Божји народ, формирање иконе звери мора најпре бити препознато онако како је представљено (обликовано) у Божјој Речи, да би тај народ последњих дана могао да препозна то формирање у политичком и верском свету.

Како би, дакле, Пелосијеви процеси од 6. јануара 2021. могли бити усклађени са Законима о странцима и побуни? Пелосијеви процеси означавају славље звери из бездана, која је управо била усмртила богатог председника који је био узбуркао глобализам. Та историја славља започела је у раздобљу Бајденове инаугурације и представља раздобље које се завршава Трамповом другом инаугурацијом. Треба запазити да се Трамп три пута кандидовао за председника, и да је у првом и последњем случају победио, али да му је у средњем победа била украдена силом коју Писмо препознаје као оца лажи. Пелосијеви процеси, који су започели украденим изборима, указују на други низ осветничких Пелосијевих процеса који почињу када Трамп буде инаугурисан 20. јануара 2025.

Период трајања председничког мандата Џоа Бајдена започиње низом Пелосијевих суђења и завршава се низом Пелосијевих суђења. Оба су политичка суђења, али они који су изведени пред суд у другом низу суђења јесу они који су предводили у првим суђењима. При Трамповој другој инаугурацији обележава се година 164. пре Хр. Трампова друга инаугурација типолошки је представљена 164. годином пре Хр., а поновно посвећење јеврејског храма представља поновно посвећење политичког храма по други пут.

То је била управо она година у којој је умро Антиох Епифан, а он је био сила која је Јудејцима наметала религијске обичаје Грчке, изазвавши тиме Макавејски устанак 167. године пре Христа. При Трамповој другој инаугурацији 2025. године, религија Грчке (глобализам) биће потпуно покорена у Сједињеним Државама, а сатанска чуда почеће да оснажују дело довођења цркве и државе у заједништво. У том тренутку Трамп ће потписати извршне наредбе које су паралела Законима о странцима и побуни, означавајући тиме почетак образовања лика звери (161. године пре Христа), и започеће другу серију Пелосијевих суђења. Закони о странцима и побуни означавају почетак раздобља образовања лика звери, а то раздобље завршава се недељним законом, како је предочено 158. годином пре Христа.

Тако период који представља образовање лика звери започиње „делима“ која омогућавају Трампу да угаси главне медије, протера илегалне странце и ухапси те изведе пред суд оне који су умешани у заверу Демократске странке. Почетак тог периода означава политички прогон који доноси Трамп, а он се завршава верским прогоном.

У том смислу, средњи путоказ 1789. и Устава јесу Пелосијина суђења из 2021. године, која представљају раздобље што се завршава истом историјом као на почетку; али последњи низ Пелосијиних суђења јесте политички преокрет оних који се тренутно гоне и затварају. Други путоказ у линији отпалог протестантизма јесу Пелосијина суђења која обухватају председништво Џоа Бајдена, а то раздобље се завршава у јануару 2025. године, када путоказ 1789, у линији отпалог републиканизма, наступа 20. јануара 2025, са извршним уредбама које непосредно следе Трампову другу инаугурацију. То започиње раздобље у којем нација говори као аждаја (Alien and Sedition Acts), које води до недељног закона, где нација говори као аждаја. У том раздобљу Устав, представљен 1789. годином, бива поступно оборен.

При Трамповој другој инаугурацији он постаје осми председник који је од седморице, а образовање лика звери показује како отпаднички рогови протестантизма и републиканизма долазе заједно као један рог, при чему су протестанти ти који управљају тим односом. У тој истој историји они који су позвани да буду сто четрдесет и четири хиљаде бивају запечаћени унапред, пре него што буду уздигнути као рог истинског протестантизма при ускоро долазећем закону о недељи.

Poruka zapečaćenja, koja je Otkrivenje Isusa Hrista i koja se otpečaćuje neposredno pre zatvaranja vremena probe, jeste onaj deo Danila koji se odnosi na poslednje dane. Taj deo koji se otpečaćuje jeste skrivena istorija Danila 11, stih 40, a stihovi 13 do 15 usklađeni su sa tom skrivenom istorijom. Stoga je poruka koja se otpečaćuje neposredno pre zatvaranja vremena probe, koja je bila predložena tipski skrivenom proročkom porukom Navuhodonosorovog lika звери, upravo poruka o sjedinjavanju dva štapa otpadničkih rogoва protestantizma i republikanizma, predstavljenih Makabejcima i Antiohom III u stihovima 13 do 15.

Poruka koja označava oblikovanje ikone звери jeste poruka koja prenosi posvećenje koje zapečaćuje pravi protestantski rog.

У четрнаестом стиху, у 200. години пре Христа, пагански Рим се први пут уводи у пророчки наратив, пошто је устао да заштити новог младог цара Египта од савеза против Египта који су били склопили Антиох III и Филип Македонски. Те године Антиох III је повео битку код Панијума против Птолемеја V. Увођење насилника из твога народа, који утврђују виђење, савез између Антиоха и Филипа и битка код Панијума — све се то збило те године. Стога овај путоказ означава савез између Антиоха, који представља републикански рог звери из земље, и Филипа Македонског, древног имена за Грчку, који представља Уједињене нације.

На пророчком нивоу, у бици код Панијума долази до савеза између аждаје (Македонија) и лажног пророка (САД). Основни мотив тог савеза био је да се подели област Египта, који би представљао Русију у распаду.

Када је Исус повео Своје ученике у Панијум, тада се он звао Кесарија Филипова. Унук Ирода Великог, Ирод Филип, извршио је обнову града и назвао га по цару Августу и по себи, те отуда Кесарија Филипова. Њихов међусобни однос представља Рим са Римом, али је Филипи мањи Рим у односу на Цезара, а на пророчком нивоу Ирод Филип представља Салому, кћер Иродијадину. Стога у имену Кесарија Филипова налазимо Ирода Филипа као

представника лажног пророка, а Цезара као представника папства.

Стога пророчка историја Панијума износи два савеза: један у коме лажни пророк (Трамп) удружује руке са аждахом (Уједињене нације), и други у коме лажни пророк (Трамп) удружује руке са папством (Цезаром). У шеснаестом стиху представљен је недељни закон, и ту се спроводи трострука унија; међутим, тај аранжман је заправо био успостављен пре недељног закона, у петнаестом стиху и у бици код Панијума.

„Уредбом којом се спроводи успостављање папства, насупрот Божјем закону, наша нација ће се потпуно одвојити од праведности. Када протестантизам пружи своју руку преко понора да ухвати руку римске силе, када се преко бездана пружи да се рукује са спиритизмом, када, под утицајем овог троструког савеза, наша земља одбаци свако начело свога Устава као протестантске и републиканске власти, и предузме мере за ширење папских неистина и обмана, тада можемо знати да је дошло време за чудесно деловање сотоне и да је крај близу.“ Testimonies, volume 5, 451.

Наставићемо ово проучавање у нашем наредном чланку.

„Otkrivenje nije stvaranje niti izmišljanje nečega novog, već obznanjenje onoga što je, sve dok nije bilo otkriveno, ljudskim bićima bilo nepoznato. Velike i večne istine sadržane u jevanđelju otkrivaju se kroz marljivo istraživanje i kroz naše ponižavanje pred Bogom. Božanski Učitelj vodi um poniznog tragaoca za istinom; i pod vođstvom Svetoga Duha istine Reči bivaju mu obznanjene. I ne može biti sigurnijeg niti delotvornijeg puta ka poznanju nego kada smo tako vođeni. Obećanje Spasiteljevo glasilo je: ‘A kad dođe On, Duh istine, uputiće vas u svu istinu.’ Posredstvom dara Svetoga Duha biva nam dato da razumemo Reč Božju.“

Псалмиста пише: „Чиме ће младић очистити пут свој? Чувајући га по речи твојој. Свим срцем својим тражих те; не дај ми да зађем од заповести твојих.... Отвори очи моје, да бих видео чуда закона твога.“

„Опоменути смо да тражимо истину као сакривено благо. Господ отвара разум истинском тражиоцу истине; а Свети Дух га оспособљава да схвати истине откривења. То је оно што псалмиста има на уму када моли да му се отворе очи како би гледао чудесне ствари у Закону. Када душа чезне за извршностима Исуса Христа, ум бива оспособљен да појми славе бољег света. Само уз помоћ божанског Учитеља можемо разумети истине Речи Божје. У Христовој школи учимо да будемо кротки и смирени, јер нам се даје разумевање тајни побожности.“

„Онај који је надахнуо Реч био је истински тумач Речи. Христос је илустровао своја учења скрећући пажњу својих слушаца на једноставне законе природе и на познате предмете које су свакодневно виђали и додиривали. Тако је водио њихове умове од природног ка духовном. Многи нису одмах успевали да схвате значење Његових прича у поређењима; али како су из дана у дан долазили у додир с предметима с којима је Велики Учитељ повезао духовне истине, неки су разазнали поуке божанске истине које је настојао да утисне, и они су били уверени у истинитост Његове мисије и обраћени јеванђељу.“ Sabbath School Worker, December 1, 1909.